

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 7 lutego 2022 r.

DIH-3.707.6.2022.IJ

DECYZJA DIH-III/15/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Białymstoku nr NU.43.2021 z dnia 2 grudnia 2021 r. na mocy której przedsiębiorcy X-KOM sp. z o.o. z siedzibą w Częstochowie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2) ww. ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów – **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 7- 13 września 2021 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej we Wrocławiu, dalej: „Podlaski WIIH”, „organ pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w sklepie należącym do przedsiębiorcy (...), dalej: „strona”, „strona postępowania”, „spółka”.

Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych Podlaski WIIH zawiadomieniem z 12 sierpnia 2021 poinformował spółkę, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.) o zamiarze wszczęcia kontroli, której przedmiotem będzie kontrola prawidłowości wykonywania działalności w zakresie wynikającym z art. 37 oraz art. 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), dalej: „ustawa o zużytym

sprzęcie elektrycznym”. Zawiadomienie zostało odebrane przez spółkę w dniu 17 sierpnia 2021 r.

W toku kontroli ustalono, że strona w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udostępniała na rynku sprzęt elektryczny. W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Podlaskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ponieważ na stronie internetowej nie umieścił w widocznym miejscu informacji, o tym że:

- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto, inspektorzy w toku kontroli ustalili, że kontrolowany przedsiębiorca nie zamieścił na stronie internetowej informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Na stronie internetowej wskazano, gdzie internauta może znaleźć pełen wykaz punktów w których odda zużyty sprzęt, tj. w biuletynie informacji publicznej na stronie internetowej swojej gminy.

Do protokołu kontroli strona wniosła uwagi, w których wskazała, iż podała wymagane w art. 37 ust. 1 i 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym umieszczając na swojej stronie internetowej informację o treści: „Jeśli kupujesz u nas sprzęt elektroniczny lub elektryczny przeznaczony dla gospodarstw domowych, możesz bezpłatnie oddać do utylizacji stary sprzęt takiego samego rodzaju. Na przykład, kiedy kupujesz u nas nowy monitor, możesz oddać swój stary monitor”. Zdaniem strony, z brzmienia tego zapisu, konsument niezależnie czy kupuje stacjonarnie czy przez internet jest poinformowany, że może bezpłatnie oddać sprzęt tego samego rodzaju. Strona zaznaczyła przy tym, iż posługuje się prostym, zwięzłym językiem w stosunku do swoich klientów – dlatego też wszelkie komunikaty napisane są przystępnym językiem w możliwie krótkich zdaniach, aby ułatwić swoim klientom komunikację.

Ponadto strona wskazała, iż nie zgadza się z ustaleniami w przedmiocie braku zamieszczenia na stronie internetowej informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość, tj. art. 39 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Zdaniem spółki umieszczona informacja: „Gdzie jeszcze możesz bezpłatnie zwrócić zużyty sprzęt? Pełen wykaz znajdziesz też w biuletynie informacji publicznej na stronie internetowej swojej gminy”. Zatem rygor umieszczenia informacji został spełniony, a konsumenci poinformowani o punktach zbierania zużytego sprzętu na terytorium każdej gminy.

Podlaski WIIH nie przychylił się do zastrzeżeń stron i uznał, w piśmie z 5 października 2021 r., że zawarte na stronach internetowych zapisy dotyczące zużytego sprzętu elektrycznego są niewystarczające.

W dniu 27 października 2021 r. w oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 §1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 202 r. poz. 735 z późn. zm.) dalej: „Kpa”, Podlaski WIIH zawiadomił spółkę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 i art. 91 pkt 26 lit c) ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Organ poinformował także przedsiębiorcę o przysługującym mu, zgodnie z art. 10 Kpa, prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w tym prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszania wniosków dowodowych.

W dniu 2 grudnia 2021 r. Podlaski WIIH, działając na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c), art. 92 pkt 5) i pkt 6) art. 93 ust. 5 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym oraz art. 104 § 1 Kpa, wydał decyzję, na mocy której stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za niewykonanie obowiązków określonych w art. 37 ust. 1–3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym.

Strona odwołała się od decyzji i wniosła o jej uchylenie w całości oraz o umorzenie postępowania.

We wniesionym odwołaniu pełnomocnik strony zarzucił wydanie decyzji w sposób sprzeczny z prawem, tj. naruszający przepisy prawa materialnego, jak i procesowego, które miały istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, tj:

- 1) art. 7 w związku z art. 77 § 1 Kpa poprzez niedokładne wyjaśnienie stanu faktycznego i w konsekwencji błędne przyjęcie, że odwołujący nie zamieścił na stronie internetowej pod adresem (...) – na której prowadzona jest sprzedaż klientom sprzętu elektrycznego

i elektronicznego, informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 2-3 oraz w art. 29 pkt 2) ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym;

- 2) art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji nieumorzenie postępowania w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, w sytuacji gdy zaistniały do tego obiektywne podstawy;
- 3) art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji nieodstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w sytuacji gdy zaistniały do tego obiektywne podstawy.

Pismem z 11 stycznia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: „Prezes UOKiK” bądź „organ drugiej instancji” poinformował przedsiębiorcę (...) o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od ww. decyzji Podlaskiego WIIH z dnia 2 grudnia 2021 r. nr NU.43.2021 oraz 5o przysługującym stronie prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Pełnomocnik strony, zwrócił się o nadesłanie akt sprawy i w dwóch e-mailach z dnia 24 stycznia 2022 r. otrzymał skany pełnych akt sprawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1–3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Dystrybutor udostępniający na rynku sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest obowiązany do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1–3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
  - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
  - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;

- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość – do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Natomiast, zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość – nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia – w czasie jednego postępowania – kilku naruszeń wyczerpujących znamiona przepisu określone w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeanalizowaniu zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK uznał, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Podlaskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że strona postępowania nie wykonała ciężących na niej obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił na stronie internetowej informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 2-3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił na stronie internetowej informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe spowodowało wymierzenie kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) oraz art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym działania Podlaskiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona postępowania w piśmie odwoławczym wniosła o uchylenie decyzji i umorzenie postępowania. Umotywowała to faktem, że pośrednio wykonała ciężący na niej obowiązek częściowo zaś w kwestii podania punktów selektywnego zbierania ustawodawca nie wskazuje jak ma taki zapis wyglądać, zatem istniejący „Gdzie jeszcze możesz bezpłatnie

zwrócić zużyty sprzęt? Pełen wykaz znajdziesz też w biuletynie informacji publicznej na stronie internetowej swojej gminy” uznała za wystarczający.

W odwołaniu strona zarzuciła organowi pierwszej instancji niedokładne wyjaśnienie stanu faktycznego i przyjęcie błędne braku informacji na stronie internetowej strony.

Ponadto wskazała, iż organ pierwszej instancji nieprawidłowo nie zastosował w stosunku do niej art. 189f § 1 pkt 1 chociaż istniały obiektywne podstawy do jego zastosowania. Nie zastosował też, zdaniem strony wadliwie, art. 93 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym.

Odnosząc się do powyższych argumentów, Prezes UOKiK w pierwszej kolejności wskazuje, że obowiązkiem przedsiębiorcy, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te jednoznacznie stwierdzają, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużyтым sprzęcie elektrycznym. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować swoją działalność, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących przepisów.

Prezes UOKiK wskazuje, że bez znaczenia jest w tym przypadku fakt, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały później usunięte. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużyтым sprzęcie kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych wszystkie wymagane informacje, w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 2-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym, nie były dostępne dla konsumentów na stronie internetowej, co znajduje potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym. Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienia im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, skoro podjął się prowadzenia (wykonywania) tego rodzaju działalności, winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego, który prowadzi lub na stronie internetowej jeśli prowadzi sprzedaż na odległość – umieszczać wszystkie wymagane informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym. Jednocześnie, podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w czasie trwania kontroli.

W przedmiotowej sprawie inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż strona umieściła na stronie internetowej informację, która wyczerpuje zapis art. 37 ust. 1 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym, pomijając dwa pozostałe ustępy tego artykułu.

W kwestii naruszenia art. 39 pkt 2 tej ustawy należy zauważyć, iż umieszczony przez stronę zapis: „Gdzie jeszcze możesz bezpłatnie zwrócić zużyty sprzęt? Pełen wykaz znajdziesz też w biuletynie informacji publicznej na stronie internetowej swojej gminy” jest niewystarczający. Sam zapis tego artykułu wskazuje, iż w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość ma przekazać informacje o punktach zbierania zużytego sprzętu w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi. Informacja zamieszczona na stronie (...) nie umożliwia konsumentom na zapoznanie z punktami selektywnego zbierania.

Sama strona przyznaje w odwołaniu, iż częściowo spełniła wymogi określone w art. 37 ust 4 oraz 39 pkt 2) czy też jak to określa „w niepełnej wersji”, ma zatem świadomość, iż nie wypełniła obowiązku w całości.

Bezsporne jest zatem, że strona dopuściła się naruszenia przepisów o zużytych sprzęcie i w konsekwencji została ukarana możliwie najniższą sankcją o charakterze pieniężnym, przy czym należy mieć na względzie, że przedsiębiorca dopuścił się dwóch naruszeń.

Analizując szczegółowo zebrany materiał dowodowy w niniejszej sprawie, w szczególności protokół kontroli oraz uzasadnienie decyzji (w której organ uwzględnił wszystkie możliwe przesłanki do wymierzenia kary), Prezes UOKiK stwierdził, że działania organu pierwszej instancji były prawidłowe.

Przechodząc do wniosku strony o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej Prezes UOKiK stwierdza, że nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary. Należy tutaj wskazać, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytych sprzęcie przewidują możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zaszyły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Podlaskiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Podlaski WIIH zasadnie nałożył sankcję pieniężną za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym.

Rozpatrując odwołanie Prezes UOKiK zbadał także kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189 f § 1 i 2 Kpa.

Przepis art. 189f § 1 wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W przedmiotowej sprawie strona nie zamieściła na stronie internetowej pełnych informacji dotyczących pozbycia się zużytego sprzętu, o których mowa w art.37 ust. 4 oraz w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym. Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia jest znikoma, gdyż wymagane informacje mają zapewnić konsumentom wiedzę o właściwym postępowaniu z odpadami elektronicznymi oraz umożliwić oddanie zużytego sprzętu, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony środowiska.

W trakcie kontroli strona nie uzupełniła brakujących informacji, zrobiła to dopiero po pewnym czasie a zatem druga część przesłanki z art. 189 f § 1 pkt 1) została spełniona. Jednakże, aby móc zastosować powyższy przepis przesłanki muszą wystąpić łącznie, co w tym przypadku nie nastąpiło. Zatem, mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1 Kpa. Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub

przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4 i w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Jednocześnie Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540, z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Uprawnienie powyższe przysługuje stronie dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji.

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdza, że Podlaski WIIH miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3, jak również zasadę określoną w art. 93 ust. 5, o której mowa w niniejszej decyzji, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Należy nadmienić, że sankcja w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) została wymierzona w wysokości najniższej z możliwych określonych w art. 92 pkt 5 i 6 tejże ustawy i jest proporcjonalna wobec zaistniałego naruszenia.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że

decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Konkludując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Podlaskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy – wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja Podlaskiego WIIH z dnia 7 października 2021 r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/